УНІЯЦТВА Ў БЕЛАРУСІ

У 1596 г. адбыўся Брэсцкі царкоўны сабор, які прыняў царкоўную унію, прызнаўшую першую выснову каталіцкай прагматыкі і рэлігійнае главенства Папы Рымскага, але пры захаванні традыцыйнай абраднасці праваслаўнай царквы і выкарыстанні мясцовай мовы для богаслужэння.

Напачатку уніяцтва не знайшло разумення ў насельніцтва. Антыуніяцкі бунт адбыўся ў Віцебску ў 1623 г.; быў забіты уніяцкі архіепіскап І. Кунцэвіч. Аднак, у далейшым дзейнасць уніяцкіх мітрапалітаў, Я. Руцкога, А.Сялявы, Р.Корсака, базыльянскага ордэна, спрыяла павелічэнню уплыву уніяцтва.

На працягу 1596–1654 і 1668–1839 г.г. Сафійскі сабор у Полацку быў кафедральным саборам грэка-каталіцкай (уніяцкай) царквы

Базыльянскі кляштар (1675) у Ружанах

Праз захаванне беларускай мовы ў богаслужэнні уніяцтва дапамагло беларусам захаваць сваю беларускасць, сваю нацыянальную культуру.

У канцы 18 ст. каля 70% насельніцтва Беларусі было уніятамі.

У 1834 г. базыльянскі ордэн быў закрыты.

У 1839 г. адбыўся Полацкі царкоўны сабор пад кіраўніцтвам япіскапа І. Сямашкі, пасля якога уніяцкая царква была ліквідавана і далучана да рускай праваслаўнай царквы.

У 2009 г. колькасць вернікаў-уніятаў у Беларусі складала па ацэнках ад 3 да 10 тыс. чалавек.